

kom til at udrede dem. Derfor har jeg stillet det Forslag, at „et Overflag over de med Tilvebringelsen af Localet forbundne Omkostninger bliver af vedkommende Communalbestyrelse at indsende til Amdraadet, som derom forhandler med Justitsministeren“. Jeg fandt det nemlig billigt, at naar et saadant Locale skulde besties i en enkelt Commune, denne da indsendte et Overflag over Bestyringerne til den Autoritet, der ifølge det Lovforslag, som er sendt os fra Landstinget, havde i alt Fald den vigtigste Andeel i Fordelingen af disse Udgifter. Dette Forslag vil jo kun kunne stemme halvt med det Forslag, der er stillet af de fire ærede Herrer, men saafremt det høitærede Thing skulde bifalde den Tanke, der ligger i mit Forslag, vil jeg til 3die Behandling søge at faae givet en Bestemmelse, som skulde gaae ud paa at sikke de Kjøbstæder, der skulde deeltage i Udredelsen af Udgifterne til et Locale, der blev oprettet for en enkelt Kjøbstad, at ogsaa de fik Leilighed til der at have et Ord med at sige, førend et saadant Overflag blev bifaldet. — Jeg kan ikke troe Andet, end at det fra Ministeriets Side maa erkjendes, at de Forslag, her ere stillede, ere meget beskedne. De gaae kun ud paa at give vedkommende Communer et Ord med at sige, deels med Hensyn til Pladsen, deels med Hensyn til Omkostningerne, som Sagen medfører. Jeg vil derfor haabe, at Vedtagelsen af disse Forslag ikke skal støde paa nogen stor Banstuelighed. Forøvrigt maa jeg erkjende, at en Lov af denne Natur, der gaaer ud paa at sikke en stor Deel af Landet mod en viedliskelig Fare, hurtigt maa kunne sættes i Virksomhed, men paa den anden Side gaaer det her som ved andre Leiligheder, at det er, medens Faren ikke er tilstede, at man skal søge at sikke sig Midler imod den. Det vil derfor ikke være ønskeligt, at man først skulde skride til Erhvervelsen af disse Localer, naar Faren saa at sige svævede lige over Hovedet paa os; men skeer det altsaa, at Justitsministeren itide sætter sig i Bevægelse i den Anledning, vil der ogsaa være

Tid til at indhente vedkommende Communalbestyrelses Erklæring om disse Punkter, som her ere bragte paa Bane. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Ændringsforslagene.

Justitsministeren: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har, som han udtalte, paa Andres Vegne stillet nogle Ændringsforslag, der ere Redactionsændringer; imod disse har jeg ikke Noget at indvende. Derimod har det ærede Medlem ikke saa fuldstændig Ret i sin Forventning om, at de Forslag, han ellers har stillet, just gjerne ville blive modtagne fra Regjeringens Side. Jeg skal omtale Ændringsforslagene i den Orden, hvori de findes paa Listen. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2, som gaaer ud paa at forandre Ordet „Nationalflaget“ til „et hvidt Flag“, maa jeg tillade mig gjentagende at gjøre opmærksom paa, at Bestemmelsen her er aldeles overeensstemmende med den Bestemmelse, der indeholdes i den almindelige Dvarantainelov af 8de Februar 1805 § 9, som siger, at de danske Skibe skulle have Dvarantaineflag ombord, for i paakommende Tilfælde at kunne heise det, men med Hensyn til fremmede Skibe indeholder netop Dvarantaineloven denne Anviisning til at heise Nationalflaget paa Stortoppen. Det forekommer mig altsaa, uden Hensyn til, hvilken Vægt der kan lægges paa den ærede Forslagsstillers Udtalelser under 1ste Behandling, og uden Hensyn til den Misforstaaelse, der kunde hidrøre fra, at man i Confarbisarten undertiden heiser Flaget paa Stortoppen, at det vilde være uheldigt nu i denne lille Lov at faae en anden Bestemmelse ind, naar den, der har været gjældende siden 1805, maa antages at have viist sig hensigtsvarende. Derfor kan jeg ikke anbefale Forslaget, men det er selvfølgelig et Punkt, som jeg, efterat have gjort denne Udtalelse, vil henstille. Jeg finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt, og maa derfor fraraade, at man stemmer for dette Forslag. Jeg maa erkjende, at den Commune, som Opmærksomheden baade i det andet og i dette